

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9CoCsp/1/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4320202398
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Radošická Vallová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4320202398.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a členiek senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej, v spore žalobkyne: E. Y., nar. XX. XX. XXXX, bytom B., P. XXXX/X, proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpená JUDr. Katarínou Hegedúšovou, advokátkou, so sídlom Bratislava, Majerníkova 3479/3A, IČO: 42 185 190, o určenie neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy, o určenie neplatnosti zmluvy, že úver je bezúročný a bez poplatkov, o zaplatenie finančného zadost'učinenia, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Levice zo dňa 21. septembra 2020 č. k. 12Csp/29/2020-94 vo výroku I. a IV. takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutom výroku, ktorým súd určil, že úver zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 405401332 zo dňa 12. 01. 2015 je bezúročný a bez poplatkov (I.) a vo výroku o náhrade trov konania (IV.) **p o t v r d z u j e**.

Žalobkyni priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie určil, že úver zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 405401332 zo dňa 12. 01. 2015 je bezúročný a bez poplatkov (I.). Žalobu o určenie neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 12. 01. 2015 zamietol (II.). Konanie v časti o určenie neplatnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 405401332 zo dňa 12. 01. 2015 a o zaplatenie finančného zadost'učinenia vo výške 300 eur zastavil (III.). Žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobkyni v rozsahu 50% (IV.). Rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil s poukazom na ust. § 497 Obchodného zákonníka, § 52 ods. 1, § 53 ods. 1, 2, 3 a 5 Občianskeho zákonníka, § 7 ods. 1 § 9 ods. 1, 2 písm. b/, § 11 ods. 1 písm. b/, ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov účinného v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,, ako aj § 2 ods. 3, 4 Obchodného zákonníka a vykonaným dokazovaním.

1.1. Na základe vykonaného dokazovania zistil, že medzi stranami sporu, t. j. žalovaným ako veriteľom a žalobkyňou ako dlžníčkou bola uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom úvere (č. I. 11-12) a to dňa 12. 01. 2015, na základe ktorej bol poskytnutý žalobkyni bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 350 eur a žalobkyňa sa zaviazala poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť odplatu pri poskytnutí finančných prostriedkov a úroky spojené so spotrebiteľským úverom vo výške 340 eur, t. j. zaplatiť celkovú čiastku 696 eur. Podľa bodu II. predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere odplata pri poskytnutí finančných prostriedkov je vo výške 105 eur, čo predstavuje ročnú percentuálnu mieru nákladov (RPMN) vo výške 30%, ktorá sa vypočítala v zmysle Zákona o spotrebiteľských úveroch podľa vzorca uvedeného vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru a ktorú spotrebiteľ berie na vedomie. Podľa bodu III. predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere úrok je vo výške 68,86% ročne

z poskytnutého úveru, čo predstavuje sumu vo výške 241 eur. Spotrebiteľ sa zaväzuje zaplatiť celkovú čiastku 696 eur, ak nie je dohodnuté inak, do 12. 01. 2016, na účet veriteľa špecifikovaný vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo v hotovosti mandatárovi. Vzhľadom na uvedené sa zmluvné strany dohodli, že doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru nastane dňa 12. 01. 2016. Neoddeliteľnou súčasťou predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú Všeobecné podmienky poskytnutia spotrebiteľského úveru (č. I. 12). Dňa 12. 01. 2015 (č. I. 10) bola medzi veriteľom - žalovaným a dlžníčkou - žalobkyňou uzatvorená písomná Dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov. Podľa bodu I písm. a/ Dohody o zrážkach zo mzdy a iných príjmov, veriteľ a dlžník uzavreli dňa 12. 01. 2015 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 405401332, na základe ktorej poskytol veriteľ dlžníkovi úver vo výške 350 eur a dlžník sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom vo výške 346 eur, t. j. zaplatiť celkovú čiastku 696 eur. Podľa bodu II. dohody o zrážkach zo mzdy a iných príjmov dlžník súhlasí s tým, aby sa uspokojenie zabezpečenej pohľadávky veriteľa zabezpečilo vykonávaním pravidelných mesačných zrážok a aby jeho zamestnávateľ Ministerstvo obrany SR zrážal mesačne z jeho mzdy čiastku 58 eur a uhrádzal danú sumu na účet veriteľa až do celkovej výšky zabezpečovanej pohľadávky.

1.2. Súd zmluvný vzťah založený medzi stranami sporu posúdil v zmysle ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Bolo preukázané, že zmluvné strany zmluvu o spotrebiteľskom úvere uzavreli, žalobkyňa úver čerpana. V mene veriteľa zmluvu uzatváral finančný agend, preto zmluva o úvere mala obsahovať podľa § 9 ods. 2 písm. b/ Zákona o spotrebiteľských úveroch aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa a to podľa toho, či ide o finančného agenda, právnickú osobu alebo fyzickú osobu. V danom prípade išlo o fyzickú osobu, pričom v záhlaví zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 12. 01. 2015 je uvedené meno a priezvisko zástupcu veriteľa Ing. I. P., miesto podnikania je uvedené B., zápis v registri je vymedzený číslom MBS132674. Súd dospel k záveru, že v zmluve sa nenachádzajú identifikačné údaje týkajúce sa finančného agenda tak, ako to vymedzuje § 9 ods. 2 písm. b/ Zákona o spotrebiteľských úveroch, keď absentuje miesto podnikania finančného agenda, ako aj jeho registračné číslo, v dôsledku čoho súd považoval spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov podľa § 1 ods. 1 písm. b/ Zákona o spotrebiteľských úveroch. Dôvodom, pre ktorý je možné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov, je aj hrubé porušenie povinností veriteľa podľa § 7 ods. 1 v nadväznosti na § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, kedy je veriteľ pred uzavretím zmluvy o úvere alebo zmenou takejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne účel spotrebiteľského úveru, avšak splnenie tejto povinnosti (posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať úver) nijakým spôsobom zo spisu nevyplýva. Aj z uvedeného dôvodu súd určil úver zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 12. 01. 2015 za bezúročný a bez poplatkov.

1.3. Pokiaľ strany sporu uzatvorili dňa 12. 01. 2015 aj Dohodu o zrážkach zo mzdy a iných príjmov, súd túto posúdil v zmysle § 551 Občianskeho zákonníka. Uzavretá dohoda o zrážkach bola uzatvorená v písomnej forme a bola podpísaná oboma zmluvnými stranami, pričom táto uvádza výšku pohľadávky, ktorú dohoda o zrážkach zo mzdy zabezpečuje, čím je naplnená požiadavka určitosti právneho úkonu. Po preskúmaní uvedenej dohody o zrážkach zo mzdy súd mal za preukázané, že uvedená dohoda o zrážkach zo mzdy bola uzatvorená v súlade so zákonom, je uzatvorená na samostatnej listine v písomnej forme a ako to vyplýva aj z bodu IV. predmetnej dohody o zrážkach zo mzdy, žalobkyňa bola poučená o následkoch uzatvorenia dohody, túto výslovne neodmietla a súhlasila s ňou v plnom rozsahu. Z tohto dôvodu tak v časti, v ktorej sa žalobkyňa domáhala určenia neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, súd nárok zamietol, tak ako je to uvedené vo výroku II. rozsudku.

1.4. V zmysle ust. § 145 ods. 1, 2 CSP, vzhľadom na späťvzatie žaloby v časti zaplatenia finančného zadostučinenia a v časti určenia neplatnosti spotrebiteľského úveru, súd konanie zastavil (III.).

1.5. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 a § 256 ods. 1 CSP tak, že žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 50%, keď súd vychádzal z procesnej úspešnosti žalovaného - 70% a žalobkyňi 25%.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I., ktorým súd určil, že úver zo spotrebiteľskej zmluvy je bezúročný a bez poplatkov, ako aj závislý výrok o náhrade trov konania, napadol v zákonnej lehote

odvolaním žalovaný, ktorý sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Namietal, že v konaní došlo k vade v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP, keď súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP). Má za to, že v danom prípade nedošlo k naplneniu dôvodov ustanovených v § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., a preto nemožno zmluvu považovať za bezúročnú a bez poplatkov.

2.1. Dôvodil tým, že žalobkyňa nesie dôkazné bremeno. Jej úlohou bolo preukázať, v čom spočíva nesprávne uvádzanie RPMN, ktorá bola vypočítaná v zmysle prílohy č. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch podľa vzorca platného a účinného v čase uzatvorenia zmluvy s uvedenými vstupnými údajmi, ktoré sú uvedené v zmluve. Dlžník bol dostatočne informovaný o výške RPMN. Má za to, že si splnil svoje informačné povinnosti k predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere, nakoľko žalobkyňa potvrdila prevzatie formuláru o štandardných európskych informáciách o spotrebiteľskom úvere, ako aj informácie o RPMN a s tlačivom sa riadne oboznámila. Priemerná výška RPMN v zmluve o úvere č. 405401332 je vo výške 15,98%, pričom na základe nariadenia odplata nesmie prevýšiť 2-násobok hodnoty RPMN. RPMN bola dohodnutá v zmluve vo výške 30%, a teda neprekročil zákonom stanovený limit.

2.2. Pokiaľ ide o odplatu, poukázal na § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ako aj § 1a ods. 1 a § 1 ods. 4 Nariadenia vlády 87/1995 Zb. V zmluve o úvere žalobkyňa zobrala na vedomie, že výška RPMN sa vypočíta v zmysle Zákona o spotrebiteľských úveroch a podľa vzorca uvedeného vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru a je vo výške 30%. Ďalej zobral na vedomie, že priemerná výška hodnoty RPMN na poskytnutý úver, platnej ku dňu podpísania tejto zmluvy o úvere, je vo výške 15,89%. V prípade, že by žalobkyňa nadobudla pocit, že podpísala nevýhodnú zmluvu alebo že odplata, úrok, či RPMN je vysoká, mala právo odstúpiť od zmluvy bez udania dôvodov do 14 dní odo dňa uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, čo žalobkyňa nevyužila. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že súhlasila s obsahom zmluvy a so všetkými podmienkami poskytnutia spotrebiteľského úveru.

3. K podanému odvolaniu žalovaného sa vyjadrila žalobkyňa, ktorá uviedla, že zotrúva na všetkých svojich vyjadreniach v plnom rozsahu. Má za to, že v zmluve sa nachádzajú neprijateľné podmienky, na základe ktorých je úver bezúročný a bezpoplatkový. Zdôraznila, že v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv sa musia tieto vždy vykladať v prospech spotrebiteľa. Poukázala na ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a pôžičkách, ako aj na ust. § 11 ods. 1, ktoré ustanovenie zakotvuje, kedy sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Zároveň poukázala na rozhodnutie KS v Žiline zo dňa 25. 11. 2013 sp. zn. 11Co/256/2013, ako aj rozhodnutie KS v Trnave zo dňa 09. 08. 2011 č. k. 10CoE/313/2010. Ďalej poukázala na príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka, a to § 53 a nasledujúce, ktoré upravujú neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách. Navrhla, aby sa súd po dôslednom oboznámení so zmluvou uzatvorenou medzi stranami sporu vo veci rozhodol.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou stranou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP) a po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti, preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v jeho prvom výroku, ktorým súd určil, že úver zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere je bezúročný a bez poplatkov a v súvisiacom výrokom o nároku na náhradu trov konania, v medziach daných rozsahom a dôvodmi podaného odvolania (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP), vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie bez potreby zopakovania, či doplnenia dokazovania (§ 383 a § 384 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) s verejným vyhlásením rozhodnutia, dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné a dôvody uvedené v napadnutom odvolaní neboli spôsobilé zmeniť rozsudok prvej inštancie v jeho napadnutých výrokoch (I. a VI.).

5. Predmetom konania bolo určenie, že Dohoda o zrážkach zo mzdy, číslo zmluvy: 8405401332 zo dňa 12. 01. 2015, uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným, je neplatná (I.), ďalej o určenie, že Zmluva č. 8405401332 zo dňa 12. 01. 2015, uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným, je pre neprijateľné podmienky neplatná (II.), o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov pre absenciu povinných náležitostí v úverovej zmluve (III.), a napokon, že žalovaný je povinný uhradiť žalobkyňi finančné zadostučinenie vo výške 300 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že medzi stranami sporu - žalobkyňou ako dlžníčkou a žalovaným ako veriteľom - bola uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom úvere dňa 12. 01. 2015, na základe ktorej bol žalobkyni poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 350 eur a žalobkyňa sa zaviazala peňažné prostriedky vrátiť spolu s odplatom a úrokom spojeným so spotrebiteľským úverom vo výške 346 eur, teda celkovo zaplatiť čiastku 696 eur. Odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov bola stanovená vo výške 105 eur, čo predstavuje ročnú percentuálnu mieru nákladov (RPMN) vo výške 30%, úrok bol stanovený vo výške 68,86% ročne, čo predstavuje sumu 241 eur a žalobkyňa ako spotrebiteľka sa zaviazala zaplatiť celkovú čiastku 696 eur do 12. 01. 2016 alebo v hotovosti mandatárovi. Dňa 12. 01. 2015 bola medzi stranami sporu uzatvorená aj písomná Dohoda o zrážkach zo mzdy a o iných príjmov.

5.1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie určil, že úver zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 405401332 zo dňa 12. 01. 2015 je bezúročný a bez poplatkov (I.), žalobu v časti určenia neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 12. 01. 2015 zamietol a konanie v časti určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere a o zaplatení finančného zadosťučinenia zastavil (III.). V dôsledku podaného odvolania žalovaným len do výrokov I. a IV. sa tak predmetom odvolacieho konania stalo posúdenie správnosti rozsudku súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým súd určil, že úver zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 405401332 zo dňa 12. 01. 2015, je bezúročný a bez poplatkov, a súvisiaci výrok o nároku na náhradu trov konania. Ďalšie výroky (II. a III.) nadobudli právoplatnosť.

6. V preskúmvanej veci súd prvej inštancie svoje rozhodnutie založil na posúdení predmetného úveru zo spotrebiteľskej zmluvy č. 405401332 zo dňa 12. 01. 2015 ako vzťahu spotrebiteľského, založeného formulárovou zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a dospel k záveru, že tento úver je potrebné kvalifikovať ako bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

7. Ustanovenie § 11 odsek 4 Zákona o spotrebiteľských úveroch odkazuje ako osobitný predpis na možnosť podania žaloby podľa § 137 písm. c/ a d/ CSP, v zmysle ktorého žalobu možno považovať za podanú na základe osobitného predpisu, ktorým bol v posudzovanej veci Zákon o spotrebiteľských úveroch, o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Ide teda o osobitný druh žaloby patriacej spotrebiteľovi s cieľom domáhať sa proti porušiteľovi ochrany svojho práva pred neprijateľnými podmienkami na súde, ktorá má podklad v osobitných predpisoch (§ 53 ods. 1, 4, 5 Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa). V prípade takejto žaloby nebolo preto potrebné tvrdiť, ani preukazovať naliehavý právny záujem (rozsudok NS SR sp. zn. 6Cdo 127/2017).

8. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že Zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 12. 01. 2015 je zmluvou spotrebiteľskou a túto je potrebné posúdiť v zmysle ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ako aj zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, ako aj o zmene a doplnení niektorých zákonov, účinného ku dňu uzatvorenia spotrebiteľskej zmluvy. Žalovaný podľa údajov z obchodného registra poskytuje úvery a pôžičky z vlastných zdrojov nebankovým spôsobom a žalobkyňa použila úverové prostriedky na osobnú spotrebiteľskú činnosť, nie na obchod alebo podnikateľskú činnosť.

9. Podľa § 9 odsek 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, účinného v čase uzatvorenia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

9.1. Podľa § 9 odsek 2 písmeno b/ zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere, okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka, musí obsahovať tieto náležitosti: obchodné meno, sídlo, identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenda, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaj o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa podľa toho, či ide o finančného agenda, právnickú osobu alebo fyzickú osobu.

9.2. Podľa § 11 odsek 1 písmeno b/ Zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až l/, s/, z/, aa/.

10. V preskúmvanej veci vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že Zmluvu o spotrebiteľskom úvere zo dňa 12. 01. 2015 uzatvárala žalobkyňa ako spotrebiteľka a za veriteľa IL., pričom bližšie údaje sú uvedené: miesto podnikania Levice, zapísaný v registri NBS 132674. Z uvedeného je nesporné, že zákon v § 9 ods. 2 písm. b/ Zákona o spotrebiteľských úveroch špecifikuje presné náležitosti, ktoré musí zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať, pokiaľ ide o veriteľa, ak je ponúkaný spotrebiteľský úver a uzatváraný prostredníctvom finančného agenda, v ktorom danom prípade bola fyzická osoba. Obchodný zákonník v § 2 ods. 2 jasne stanovuje, že v prípade podnikania fyzickej osoby je potrebné označenie tejto osoby, sídlo, miesto podnikania zapísané v obchodnom registri alebo v živnostenskom registri alebo v inej evidencii ustanovenej osobitným zákonom. Z uvedenej zmluvy nesporne vyplynulo, že v označení finančného agenda absentuje presne uvedené miesto podnikania finančného agenda, ako aj jeho identifikačné číslo. Keďže nesplnenie tejto náležitosti, tak ako to uvádza § 9 ods. 2 písm. b/ Zákona o spotrebiteľských úveroch, je sankcionované v § 11 ods. 1 písm. b/ zákona tým, že v prípade, ak zmluva neobsahuje náležitosti (v danom prípade § 9 ods. 2 písm. b/), je potrebné považovať takýto spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov. Súd prvej inštancie sa potom zaoberal aj ďalším dôvodom, pre ktorý posúdil poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 2, keď mal za to, že zo strany žalovaného boli porušené i povinnosti veriteľa podľa § 7 ods. 1 v nadväznosti na § 11 ods. 2. Vzhľadom na to, že úver bol posúdený ako bezúročný a bez poplatkov pre nesplnenie podmienky uvedenej v § 9 ods. 2 písm. b/, bolo to postačujúce na to, aby súd prvej inštancie dospel k záveru, že v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ Zákona o spotrebiteľských úveroch je potrebné považovať tento úver za bezúročný a bez poplatkov. Z tohto dôvodu sa odvolací súd už ďalšími dôvodmi, pre ktorý je úver bezúročný a bez poplatkov ani nezaoberal.

11. Žalovaný v podanom odvolaní namietal nesprávne skutkové zistenia a nesprávne právne posúdenie veci.

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav (uznesenie NS SR sp. zn. 1Cdo 222/2009 zo dňa 26. 02. 2010). Nesprávnym právnym posúdením sa rozumie subsumovanie skutkového stavu pod normu hmotného práva alebo procesného práva, ktorá v hypotéze nemá také predpoklady, aké vyplývajú zo zisteného skutkového stavu. Nesprávne právne posúdenie veci konkrétne spočíva v tom, že súd použil nesprávnu právnu normu, alebo síce aplikoval správnu právnu normu, ale ju nesprávne interpretoval, a napokon, právnu normu síce správne vyložil, ale na zistený skutkový stav ju nesprávne aplikoval (NS SR sp. Zn. 2MCdo 4/2009).

12. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutom výroku, ktorým bolo určené, že úver zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 405401332 zo dňa 12. 01. 2015 je bezúročný a bez poplatkov. V zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení, podľa ktorých posúdil vec i súd prvej inštancie a ktorý správne na daný správne zistený skutkový stav aplikoval príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka (§ 53), ako aj ustanovenia § 9 ods. 2 písm. b/, § 11 ods. 1 písm. b/, ako aj § 2 ods. 3 Obchodného zákonníka, dospel k správne právnemu záveru, pričom s jeho závermi sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje.

13. Odvolací súd prejednal podané odvolanie žalovaného, viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania (§ 379 a § 380 CSP). Odvolateľ teda v podanom odvolaní vymedzil rozsah, keď z podaného odvolania bolo zrejmé, že napadol výrok I., ktorým súd prvej inštancie určil úverovú zmluvu zo dňa 12. 01. 2015 za bezúročnú a bezpoplatkovú a zároveň uviedol aj odvolacie dôvody. Tým vlastne odvolateľ vymedzil dôvody, pre ktoré žiada o preskúmanie napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd v zmysle § 380 ods. 2 CSP musí prihliadať iba na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok, aj keď neboli v odvolaní uplatnené, pričom v danej veci po preskúmaní napadnutého rozhodnutia, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, odvolací súd nezistil vady, ktoré by sa týkali procesných podmienok. Tieto napokon nenamietal ani samotný žalovaný. Žalovaný v podanom odvolaní namietal správne vypočítanú výšku RPMN, odplatu za spotrebiteľský úver, možnosť odstúpenia od zmluvy a mal za to, že z uvedených dôvodov, ktoré boli naplnené, nie je možné považovať zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov. K uvedenému odvolací súd uvádza, že dôvody podaného odvolania absolútne nesmerujú k dôvodom uvedeným v rozhodnutí súdu prvej inštancie, pre ktoré súd posúdil predmetný spotrebiteľský úver ako bezúročný a bez poplatkov. Uvedený úver bol posúdený ako bezúročný a bez poplatkov z hľadiska nedostatku náležitostí zmluvy o úvere podľa § 9 ods. 2 písm. b/, ako aj § 7 ods. 1 a z tohto dôvodu

súd vyhlásil spotrebiteľský úver v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ Zákona o spotrebiteľských úveroch za bezúročný a bez poplatkov, pričom výškou RPMN, ani odplatom, príp. možnosťou odstúpenia od zmluvy o spotrebiteľskom úvere sa v dôvodoch svojho rozhodnutia vôbec nezaoberal. Odvolací súd konštatuje, že dôvody uvedené žalovaným vôbec nekorešponujú s dôvodmi, pre ktoré súd prvej inštancie určil úver zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere za bezúročný a bez poplatkov. Z tohto dôvodu odvolacie dôvody uvádzané žalovaným v podanom odvolaní neboli spôsobilé zmeniť rozhodnutie súdu prvej inštancie. Odvolací súd, napriek tomu, že bol viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania odvolateľom, považoval rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutých výrokoch (I., VI.) za vecne správny, a preto ho v zmysle § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil, pričom v podrobnostiach poukazuje na dôvody uvedené v rozhodnutí súdu prvej inštancie.

14. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a úspešnej žalobkyni v odvolacom konaní priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

Toto rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).